

Regulamentul
privind folosințele silvice în scopuri de recreere
și cercetare științifică

I. Dispoziții generale

1. Prezentul Regulament este elaborat în conformitate cu art.39 alin.(2) și art.41 alin.(2) din Codul silvic și stabilește modul de folosire a terenurilor din fondul forestier în scopuri de recreere și cercetare științifică.

II. Efectuarea folosințelor silvice în scopuri de recreere

2. În categoria pădurilor cu funcții de recreere sînt încadrate pădurile-parc ale fondului forestier din zonele verzi ale localităților, folosite pentru organizarea odihnei populației, sport și turism, precum și pentru alte acțiuni curative și de asanare, cu menținerea mediului silvic și a landșafturilor naturale și respectarea cerințelor sanitare.

3. Delimitarea zonelor verzi ale localităților în pădurile din fondul forestier se face de către gestionarii acestora în comun cu autoritățile administrației publice locale, în cadrul amenajamentului silvic, care stabilește măsurile de amenajare a terenurilor silvice cu conservarea mediului silvic și a landșafturilor naturale.

4. Activitatea de gospodărire în pădurile cu funcții de recreere este subordonată scopului de extindere a oportunităților de amenajare a teritoriului și creare a unor arborete rezistente la influențele antropice, care corespund concomitent cerințelor estetice, sanitare și igienice, precum și altor necesități de recreere ale populației.

5. Presingul recreativ se stabilește prin gradul de degradare a pădurilor, condiționînd planificarea activităților de gospodărire și tehnico-organizaționale întru ameliorarea stării arboretelor din pădurile cu funcții de recreere, precum și întru asigurarea pazei acestora.

6. Pentru asanarea stării pădurilor cu funcții de recreere și evidențierea aspectului lor decorativ în ele se operează tăieri de reconstrucție, igienice și de formare a landșaftului. În scopul atingerii efectului scontat, este binevenită efectuarea complexă a acestora. Aceste acțiuni se planifică prioritar în zonele de recreere intensivă și în sectoarele cu o certă perspectivă pentru asemenea folosințe recreative.

7. Tăierile de formare a landșaftului se efectuează în scopul constituirii unor arborete de compoziția și structura corespunzătoare, precum și pentru formarea tipurilor necesare de landșaft: închis (arboret cu indicele de acoperire de 1,0-0,6), semideschis (arboret cu indicele de acoperire 0,6-0,3), deschis (arboret cu indicele de acoperire sub 0,3), cu calități estetice și sanitaro-igienice mai valoroase. În dependență de scopurile stabilite, arboretele pot fi de esențe pure sau amestecate, vertical și orizontal închise, cu amplasarea uniformă sau în biogrupe.

Pe parcursul creșterii și dezvoltării arboretelor, tăierile de formare a landșaftului se efectuează în câteva etape.

8. În locurile de agrement scurt (de plimbări și picnicuri) se vor evita rărirea exagerată a arboretelor și crearea poienilor mari deschise. Este necesar să se formeze poieni semideschise din contul arborilor cu coronament dezvoltat. În locurile de agrement din apropierea bazinelor acvatice mari este necesar să se creeze condiții pentru odihna activă și odihna în umbră prin aplicarea diferitor grade de rărire a arboretelor.

9. Este necesar ca tăierile de igienă să fie combinate cu tăierile de formare a landșaftului. Conform regulilor sanitare în vigoare, sînt destinați extragerii arborii și grupele de arbori în curs de uscare, arborii vătămați de boli și dăunători, precum și copacii care și-au pierdut aspectul decorativ.

10. În scopul substituirii parțiale sau integrale a arboretelor brăcuite din specii de bază, a arboretelor derivate, culturilor silvice vătămate sau cu creșteri scăzute cu arborete mai valoroase

în plan estetic, igienico-sanitar și economic, pe suprafețe ce nu depășesc un hectar se vor aplica tăieri de reconstrucție.

11. Pentru amenajarea teritoriului și crearea unor condiții favorabile pentru agrement (amenajarea rețelei de drumuri și poteci, terenurilor pentru jocuri și practicarea sporturilor, pentru parcări auto, crearea formelor mici arhitecturale etc.) se vor efectua tăieri selective a arborilor vătămați și puțin valoroși.

12. În scopul creării unor arborete cu proprietăți decorative, estetice și sanitaro-igienice înalte se vor întreprinde lucrări de regenerare a fondului silvic, prin plantarea culturilor silvice și constituirea plantațiilor decorative (alei, biogrupe).

13. Pentru conservarea mediului silvic în condițiile presingului recreativ și crearea unor condiții confortabile de agrement se impune efectuarea unor măsuri biotehnice (delimitarea remizelor cu suprafețe între 0,05 și 0,2 ha, amplasarea cuiburilor artificiale pentru păsări, organizarea hrănitorelor etc.) și reglementarea fluxului de vizitatori.

14. Beneficiarii forestieri:

au dreptul:

- să primească în folosință terenuri din fondul forestier pentru organizarea activităților de recreere;

- să construiască în conformitate cu legislația în vigoare obiecte pentru activități social-economice (chioșcuri, pavilioane, terenuri pentru sport și odihnă);

sînt obligați:

- să respecte regulile securității antiincendiară;

- să nu admită sub nici un motiv tăierea neautorizată a arborilor și arbuștilor sau vătămarea lor;

- să mențină în starea igienică corespunzătoare cele mai solicitate locuri de agrement;

- să amplaseze în locurile de agrement indicatoare, pancarte și postere cu regulile de comportament în fondul forestier și alte mijloace de sensibilizare ecologică.

15. În zonele vizitate mai moderat și cu un presing recreativ nesemnificativ (stadiile I și II de regresie recreativă) principalele activități trebuie să fie îndreptate spre crearea oportună a rețelei de drumuri și poteci (folosindu-se la maxim drumurile și potecile forestiere existente), amenajarea izvoarelor și spre desfășurarea lucrărilor de gospodărire a pădurilor (lucrări de îngrijire, tăieri de igienă etc.), care vor contribui la formarea unor arborete permanent funcționale și rezistente la presingul recreativ.

16. În arboretele, unde impactul recreativ afectează limitele stabilității (stadiul III de regresie) este necesar să se localizeze suprafețele de agrement activ, prin amplasarea optimă a mobilierului respectiv în parcurile silvice și prin crearea formelor arhitecturale mici.

17. Arboretele trecute sub limita stabilității bioecologice prin activități de agrement sînt excluse din circuitul turistic și supuse procesului de regenerare.

17¹. Turismul forestier este o formă de turism în care principalul obiectiv este observarea și conștientizarea valorii naturii și a tradițiilor locale și care trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să contribuie la conservarea și protecția naturii;

b) să utilizeze resursele umane locale;

c) să aibă caracter educativ, respect pentru natură - conștientizarea turiștilor și a comunităților locale;

d) să aibă impact nesemnificativ asupra mediului natural și socio-cultural.

17². Traseul turistic forestier este o cale de circulație turistică prestabilită și omologată conform legislației în vigoare, ce prezintă interes și face legătura între două sau mai multe obiective, este accesibil atât vara cât și iarna. Scopul traseelor turistice forestiere este să pună în valoare peisajul natural, sau al a unor obiective deosebite, de interes turistic. Ele în general sunt astfel concepute și amenajate, încât să asigure circulația turiștilor în condiții de cât mai

bună securitate. Aceste trasee beneficiază de amenajări turistice pentru facilitarea orientării - marcaje și indicatoare, și a accesului - podețe, balustrade, trepte, porțiuni lărgite.

17³. În cadrul autorității silvice centrale se organizează comisii de examinare și aprobare a traseelor turistice, (traseelor pedestre, traseelor cicloturistice și traseelor ecvestre) în fondul forestier proprietate publică a statului.

17⁴. Utilizarea traseelor turistice pedestre, traseelor cicloturistice și traseelor ecvestre în fondul forestier proprietate publică a statului este liberă și nu poate fi supusă plății de tarife sau taxelor de acces sau transit. Concomitent nu exonerează persoanele care circulă pe traseele turistice, traseele cicloturistice și traseele ecvestre în fondul forestier proprietate publică a statului de obligațiile de plată a unor tarife sau taxe instituite în baza legislației specific privind regimul ariilor naturale protejate sau a altor norme legale ce instituie restricții și reglementări speciale privind regimul unor zone, în măsura în care respectivele tarife sau taxe sunt aplicabile persoanelor indiferent de calea de comunicație și mijlocul de deplasare utilizat.

17⁵. Traseele turistice pedestre, traseele cicloturistice și traseele ecvestre în fondul forestier proprietate publică a statului se evidențiază corespunzător în documentațiile de urbanism și amenajarea teritoriului, în evidențele de natură cadastrală ținute în domeniul turistic și al transporturilor, în inventarele de resurse turistice și în alte documentații, conform legislației în vigoare.

17⁶. Criteriile de clasificare a traseelor turistice pedestre sunt: timpul de mers, gradul de dificultate și nivelul de echipare a turiștilor.

a) Timpul de mers se înscrie în fișa tehnică și pe indicatoare, exprimat în ore, fracțiuni de oră și, mai rar, în minute și se va calcula astfel:

- pe teren plat și pe pante mici, 4 km/h;
- în urcuș, pe potecă amenajată, 350 m diferență de nivel/h;
- în urcuș, pe potecă neamenajată, 250 m diferență de nivel/h;
- în coborâre, pe potecă amenajată, 450 m diferență de nivel/h;
- în coborâre, pe potecă neamenajată, 400 m diferență de nivel/h.

La o oră de mers se adaugă 10 minute necesare odihnei. Distanța în kilometri se utilizează în calcul numai pe traseele cu peste 80% de mers pe plat și cu maximum 20% de mers pe pantă cu înclinare de maximum 10 grade. Pentru calcularea distanțelor și timpilor de mers se efectuează măsurători pe teren și pe hartă.

b) Gradul de dificultate este criteriul pe baza căruia traseele turistice forestiere se împart în:

- trasee cu grad mic de dificultate, cu următoarele caracteristici: durata traseului - 3-6 ore; diferența de nivel - 300m; efort fizic moderat, care nu necesită pregătire fizică specială;

- trasee cu grad mediu de dificultate, cu următoarele caracteristici: durata traseului - 4-8 ore; diferența de nivel - 300-400m; efort fizic susținut numai pe unele etape al traseului, care necesită o condiție fizică și orientare bune;

- trasee cu grad mare de dificultate, cu următoarele caracteristici: durata traseului - 5-9 ore; diferența de nivel - 400m; efort fizic continuu și intens, care necesită o foarte bună condiție fizică și antrenament înainte de abordarea traseului.

d) Nivelul de echipare solicitat drumeților este criteriul pe baza căruia traseele turistice forestiere se împart în:

- trasee care nu necesită echipament special pentru parcurgerea lui; acest tip de traseu se desfășoară pe poteci amenajate, drumuri forestiere și nu prezintă porțiuni accidentate;

- trasee care necesită echipament de drumeție de complexitate medie; acest tip de traseu se desfășoară pe poteci cu porțiuni accidentate, grohotișuri, pante alunecoase cu grad de înclinare mediu;

- trasee care necesită echipament de drumeție special și complex; acest tip de trasee se desfășoară pe poteci accidentate, puțin conturate și/sau pe porțiuni fără potecă, cu pante abrupte care necesită uneori ajutorul mâinilor pentru ascensiune.

17⁷. Semnele utilizate pentru marcarea traseelor turistice pedestre și condițiile de detaliu tehnic pe care acestea trebuie să le îndeplinească pentru asigurarea uniformității și respectării inscripționării internaționale sunt:

a) banda verticală - pe fond alb - pentru marcarea traseelor principale, numite și magistrale;

b) crucea cu brațe egale - pe fond alb - pentru marcarea traseelor de legătură;

c) triunghiul echilateral - pe fond alb - și punctul într-un cerc - pe fond alb - pentru marcarea traseelor secundare;

d) punctul cu cercuri duble de culoare albă și roșie pentru traseele dus-întors.

17⁸. Culorile pentru semnele de marcaj sunt: roșu, galben și albastru, obligatoriu pe fond alb.

17⁹. Pentru asigurarea uniformității și respectării inscripționării internaționale semnele de marcaj vor îndeplini următoarele condiții de detaliu tehnic:

a) se vor încadra într-un patrulater imaginar cu laturile de 16-20 cm;

b) benzile de culoare vor avea o lățime de 6 cm, iar cele de culoare albă, de 5 cm ($5 + 6 + 5 = 16$ cm);

c) triunghiul cu miezul de culoare va avea laturile de 10 cm, iar banda de culoare albă, de 3 cm ($3 + 10 + 3 = 16$ cm);

d) punctul de culoare va avea diametrul de 10 cm, iar banda de culoare albă, o lățime de 3 cm ($3 + 10 + 3 = 16$ cm);

e) crucea de culoare va avea cele două benzi perpendiculare de 3 cm, iar banda de culoare albă, de 5 cm ($5 + 6 + 5 = 16$ cm);

f) semnele de marcaj se vor aplica în ambele sensuri de circulație, la distanțe astfel apreciate încât să fie ușor vizibile de la un semn la altul, perpendiculare pe direcții de mers și la înălțimea de 1,5-2 m față de sol;

g) la liziera pădurii și în poienile foarte mari semnele de marcaj se vor face pe stâlpi confecționați din țevi metalice; stâlpii vor fi vopsiți mai întâi cu grund de protecție, apoi cu vopsea de culoare albă și neagră, în dungii alternative de 30 cm lățime, vor fi prevăzuți la partea inferioară cu gheare pentru fixarea în fundații de ciment și apoi, în pământ și la partea superioară, cu o paletă pentru semnele de marcaj;

h) pentru protecția arborilor semnele de marcaj se vor aplica direct pe copaci, prin vopsire, fiind interzisă fixarea în cuie a altor indicatoare;

i) în zonele în care traseul turistic forestier este bine trasat și nu are ramificații nu se va face exces de semne, dar se vor marca în mod deosebit intrările în pădure (din drumuri, poieni, poteci, văi) prin unul sau mai multe semne ușor vizibile;

j) pe un traseu comun, marcat cu semne diferite, vor fi aplicate toate semnele, în grup, unul sub altul, și nu alternativ, la distanțe mari unul de altul; în zonele stâncoase semnele de marcaj se vor grupa orizontal;

k) în punctele de inflexiune a direcției de mers a potecii se vor aplica săgeți bicolore (culoarea albă + culoarea marcajului), care vor indica unghiul direcțional; săgeata va avea o lungime de 40-50 cm, o lățime totală de 8-10 cm și unghiul direcțional de 15 grade, 30 grade, 45 grade, 60 grade, 75 grade, 90 grade, 105 grade și de 120 grade;

l) la executarea tuturor marcajelor se vor folosi vopsele reflectorizante și rezistente la ger, căldură, soare, umezeală și agenții poluanți corosivi;

m) se va evita marcarea drumurilor publice și a drumurilor forestiere altfel decât prin tăblițe indicatoare, la capetele acestora; în cazul în care un traseu turistic forestier se interferează cu un drum public, traseul va fi marcat astfel încât să fie bine relevate intrările și ieșirile din drumul public.

17.¹⁰Indicatoarele de trasee turistice pedestre sunt:

a) indicatoarele de direcție sunt: indicatoare de direcție simple, care au o lungime de 68 cm și o lățime de 28 cm, și indicatoare de direcție duble, care au o lungime de 78 cm și o lățime de 28 cm;

b) indicatoarele de traseu sunt cu dimensiuni variabile (32 cm/45 cm, 40 cm/56 cm, 50 cm/70 cm și 63 cm/87 cm), în funcție de volumul de informații pe care îl conțin, și sunt amplasate pe verticală sau pe orizontală, pe un picior sau pe două picioare;

c) indicatoarele de documentare sunt cele care vor conține informații despre traseele turistice forestiere marcate și principalele puncte de interes turistic din zona pe care o prezintă. Pe indicatoarele de la intrările și ieșirile de pe traseu vor fi trecute și dificultățile drumeției astfel:

-pericol de avalanșă;

-condiții meteo care pot influența substanțial parcursul;

-orientare dificilă

-pantă mare și alunecoasă;

d) tablele toponimice sunt indicatoare pentru lacuri, râuri, monumente ale naturii, pentru alte obiective culturale și de interes turistic. Tablele toponimice vor fi realizate din plăci fibrolemnoase impermeabilizate sau din fibre de sticlă, rezistente la intemperii, de dimensiunile 32 cm/45 cm, în culori diferite pentru fiecare element prezentat, astfel:

- tablele toponimice inscripționate cu litere de culoare albă pe fond de culoare albastră sunt pentru lacuri și râuri;

- tablele toponimice inscripționate cu litere de culoare neagră pe fond de culoare galbenă sunt pentru monumente ale naturii;

- tablele toponimice inscripționate cu litere de culoare neagră pe fond de culoare albă sunt pentru alte obiective de interes turistic.

17.¹¹ Pentru standardizarea indicatoarelor de trasee turistice pedestre realizare și implantarea lor se vor face cu respectarea următoarelor condiții:

- stâlpii de marcaj pentru indicatoare vor avea dimensiunile de 2,20m-2,40 m înălțime și de 0,10 m-0,12 m grosime; stâlpii se vor îngropa în fundații solide, la o adâncime de 0,50 m-0,70 m;

- paletele cu semnul de marcaj se vor orienta perpendicular pe direcția de mers, iar săgețile, pe direcția axului traseului;

- săgețile indicatoare de direcție vor menționa obligatoriu obiectivul cel mai apropiat, timpul de mers până la acesta și semnul de marcaj;

- tablele indicatoare, care se vor instala în punctele de convergență (răspântie) a mai multor trasee turistice forestiere, vor cuprinde obligatoriu următoarele informații

inscripționate unele sub altele: semnele de marcaj, direcțiile de mers și timpul, unele indicații speciale (Drum periculos; Atenție, lucrări silvice.)

17.¹² *Ciclotraseele în fondul forestier, se desfășoară pe căile de comunicație existente, accesibile cu bicicleta, cu caracter cât mai pitoresc din punct de vedere peisagistic și trafic motorizat cât mai redus, alese în funcție de rangul, tipul și gradul traseului.*

Ciclotraseele se clasifică astfel:

- după criteriul extensiei geografice, în trei ranguri: naționale, regionale și locale;
- după criteriul tipului de cale de comunicație utilizată, în două tipuri: de șosea;
- după criteriul nivelului de dificultate, în patru grade: lejer, mediu, dificil și expert.

a) *Suprafața de rulaj a căilor de comunicație utilizate ca ciclotrasee este de rugozitate cât mai redusă în toate cazurile, cu excepția ciclotraseelor de grad expert.*

b) *Panta medie și maximă și diferența de nivel totală și pentru fiecare urcuș a ciclotraseelor sunt în concordanță cu gradul de dificultate.*

c) *Căile de comunicație utilizate pentru trasee cicloturistice au lățimi și raze de curbură adecvate circulației cicloturistice în dublu sens, în condiții de siguranță și confort, ținând cont și de necesitățile de depășire și de eventuala prezență pe / la biciclete a bagajelor și remorcilor de până la 1 m lățime.*

d) *Ciclotraseele în fondul forestier se axează pe zonele turistice consacrate și zonele cu potențial turistic, dacă, prin relief și rețea de căi de comunicație existente, se pretează adecvat la ciclism, precum și pe conectarea acestor zone între ele și respectiv cu alte căi sau noduri de comunicație.*

e) *Configurația ciclotraseelor respectă principiul continuității și directitudinii.*

f) *Lungimea ciclotraseelor se alege astfel încât durata normală de parcurgere să fie: 5-12 zile în cazul celor de rang național; 2-5 zile în cazul celor de rang regional; maxim o zi în cazul celor de rang local.*

g) *Forma ciclotraseelor poate fi de două stiluri: liniar sau circuit.*

h) *Ciclotraseele naționale sunt de tip liniar, iar cele regionale și locale de tip circuit.*

17.¹³ *Fiecărui ciclotraseu i se atribuie convențional un sens. Marcarea și parcurgerea se fac însă pentru ambele sensuri de mers, cu excepția unor ciclotrasee locale de grad "expert" care pot fi cu sens unic ca mod de marcarea și ca admisibilitate la parcurgere.*

a) *Fiecărui ciclotraseu i se atribuie convențional un punct de start și unul de final (care coincid în cazul ciclotraseelor în circuit), eventual suplimentar și un punct secundar de start și de final.*

b) *Punctele de start și de final ale unui ciclotraseu sunt accesibile cu mijloace de transport public, excepții putând fi admise în cazul ciclotraseelor de rang local.*

17.¹⁴ *Numărul de ciclotrasee, tipul și gradul lor, densitatea și repartiția lor în fondul forestier național se adecvează necesităților și resurselor disponibile, încadrându-se pentru fiecare zonă a republicii între un minim și un maxim pentru fiecare tip și grad de traseu, ținând cont și de caracteristicile zonei, atractivitatea turistică și numărul și tipul potențialilor utilizatori pe plan local, cerințelor de protecție a naturii și alți factori.*

17.¹⁵ *Pentru identificare, administrare și promovare, fiecărui ciclotraseu i se atribuie temă, denumire, siglă și indicativ.*

17.¹⁶ *Pentru marcarea, descriere și administrare, fiecare ciclotraseu se împarte convențional, după caz, pe până la trei niveluri succesive de subdiviziuni: etape, secțiuni și segmente.*

a) *Etapa este porțiunea de traseu concepută și recomandată a fi parcursă în mod obișnuit într-o zi.*

b) *Secțiunea este porțiunea concepută și recomandată a fi parcursă în mod obișnuit într-un interval de 1-2 ore, între două locuri de popas sau puncte de interes turistic de pe parcursul ciclotraseului.*

c) Segmentul este diviziunea elementară a unui traseu cicloturistic, corespunzător unei porțiuni cu caractere strict omogene, fără repere semnificative pe parcurs.

17.¹⁷ Realizarea de ciclotrasee noi în fondul forestier sau modificarea semnificativă sau desființarea celor existente, atât ca itinerar cât și ca mod de marcare și amenajare, se avizează de către autoritatea publică centrală în domeniul turismului și se aprobă de către autoritatea centrală pentru silvicultură.

17.¹⁸ Modificările minore, precum și lucrările de refacere și întreținere ale ciclotraseelor, se aprobă de către comisia din cadrul autorității silvice centrale.

17.¹⁹ Ciclotraseele sunt, din momentul omologării, căi de comunicație de interes public deschise accesului public pentru bicicliști, indiferent de proprietarul și administratorul căii de comunicație și de tipologia acesteia, fără alte implicații asupra regimului juridic al respectivei căi de comunicație.

17.²⁰ Restricționarea accesului bicicliștilor pe un ciclotraseu poate fi dispusă numai temporar și motivat de către organele de ordine publică sau cele asimilate lor, precum și de către proprietarul sau administratorul căii de comunicație, pentru lucrări de reparații, calamități, evenimente deosebite sau alte cauze ce fac imposibilă sau inacceptabilă circulația cicloturistică. În toate cazurile de restricții acestea se vor anunța din timp și se vor prevedea alternative.

17.²¹ Marcajele cicloturistice - semne, indicatoare, panouri cu accesoriile acestora - și celelalte elemente specifice de amenajare cum sunt semnele speciale de circulație și informative pentru bicicliști, sunt proprietate publică și au regimul de protecție și administrare specific acesteia.

17.²² Traseele cicloturistice se marchează în teren prin amplasarea de-a lungul căilor de comunicație pe care trece ciclotraseul, la anumite intervale și la ramificații și intersecții, a unei succesiuni de elemente grafice numite "marcaje cicloturistice" după cum urmează:

a) Marcajele cicloturistice, în funcție de complexitate și condițiile tehnice, se aplică prin vopsire directă pe substrat sau prin intermediul unor indicatoare și panouri de marcaj cicloturistic.

b) Marcajele cicloturistice au design standardizat specific și sunt compuse din elemente grafice de bază, numite "semne de marcaj cicloturistic" la care se pot adăuga suplimentar alte elemente de text și grafică, formând cinci tipuri de combinații de complexitate crescândă, numite ordine de marcaje cicloturistice.

c) Semnele de marcaj cicloturistic sunt pictograma "cicloturism", și simbolul "C" ca semn de individualizare. Elementele suplimentare ce pot figura pe marcajele cicloturistice sunt: indicativ traseu, siglă traseu, coordonatele GPS ale locației, destinație (principală, proximală, altele) cu distanța până la aceasta, denumirea traseului, siglă finanțator, schița zonei, alte elemente.

d) Marcajele cicloturistice au ca și culori de bază verde închis pe fond alb.

e) Pentru diferențierea vizuală facilă a ciclotraseelor, simbolul C din cadrul marcajelor se colorează diferit, în roșu pentru ciclotrasee naționale, galben sau albastru pentru ciclotrasee regionale și bicolor (combinații de roșu, galben sau albastru) pentru ciclotrasee locale.

f) Pentru identificare vizuală facilă a gradului de dificultate a ciclotraseelor, indicativul acestora se înscrie pe indicatoare și panouri în codul de culoare corespunzător gradului: albastru pentru lejer, roșu pentru mediu, negru pentru dificil, bicolor galben- negru în carioaj pentru expert.

g) Distanțele pe indicatoarele cicloturistice se indică până la o destinație principală și una proximală. Indicația se afișează în kilometri, rotunjit la kilometru la distanțele peste 10 km și cu o zecimală la distanțele sub 10 km.

h) Alături de marcajele cicloturistice, când prin alte sisteme de semnalizare nu se furnizează datele și nu se instituie normele necesare, se pot instala și indicatoare specifice circulației bicicletistice, cu rol de informare și reglementare, în conformitate cu legislația în

vigoare.

17.²³ *La elaborarea traseelor de turism ecvestru în fondul forestier, trebuie să se țină cont de ieșirile de siguranță din traseu sau de accesul auto pe traseu, respectiv de punctele pe unde se poate interveni cu echipaj specializat în caz de accident; de asemenea, trebuie să se țină seama de capacitatea de a comunica prin telefon sau stație de emisie-recepție cu echipa de intervenție pe toată lungimea traseului.*

17.²⁴ *Atunci când stabilim itinerariul, cel mai simplu este să urmăm drumuri sau poteci care leagă între ele așezări/obiective turistice cunoscute. În mod ideal, itinerariul trebuie înregistrat pe GPS și nu se recomandă marcarea acestuia în teren. Acest aspect are relevanță atât pentru modul în care este folosit itinerariul (doar cu ghid specializat), cât și în ceea ce privește experiența turiștilor (se menține viu sentimentul descoperirii naturii). Traseul trebuie astfel ales încât să permită accesul mașinii de intenvență la popas și să prezinte ieșiri de siguranță în caz de urgență. În cazul în care itinerariul identificat traversează arii naturale protejate, trebuie să informăm administratorul asupra traseului ales și să îi cerem acordul.*

17.²⁵ *Traseele ecvestre se pot măsura în ore sau kilometri. Viteza medie de deplasare variază în funcție de relief. Ritmul de mers trebuie pus în acord cu condițiile de relief, starea vremii, greutatea bagajelor de pe cai și experiența călăreților. Ritmul de bază este pasul, alternat cu pasaje de trap și eventual cu una sau două etape de galop acolo unde terenul o permite. În planificarea itinerariului trebuie să avem grijă ca prima și ultima etapă a traseului să fie mai scurte.*

17.²⁶ *Optimizarea traseelor ecvestre, este foarte importantă pentru a avea acces la sursele de apă, la zone de picnic la prânz, la ieșiri de siguranță, acces la puncte de perspectivă sau la zone deosebit de atractive. Deosebit de utilă este marcarea traseului pe hartă/GPS pentru a putea evalua și diferențele de nivel cu efect asupra gestiunii efortului în timpul etapelor.*

III. Efectuarea folosințelor silvice în scopuri de cercetare științifică

18. Pe terenurile fondului forestier național lucrările de cercetare științifice și de explorare pot fi efectuate de diferite instituții și organizații naționale și internaționale.

19. În Republica Moldova terenurile fondului forestier sînt folosite în scopuri de cercetare științifică fără plată.

20. În vederea amplasării obiectelor experimentale pentru folosință în scopuri de cercetare provizorie sau permanentă, organizația (instituția) științifică se adresează în scris proprietarului/deținătorului terenului forestier, în care indică volumele, termenele și periodicitatea efectuării lucrărilor de explorare și cercetare respective, precum și locul amplasării (ocolul silvic, trupul de pădure, parcela, subparcele) obiectelor (provizorii sau permanente) experimentale.

21. Pentru lucrările de explorare și cercetare științifică care prevăd tăierea pădurii, organizația (instituția) științifică trebuie să-i solicite proprietarului eliberarea unei autorizații de exploatare, iar masa lemnoasă tăiată în scopuri științifice se ia la cont, conform actului respectiv, de către proprietarul forestier. Pentru amplasarea obiectelor științifice fără tăierea arborilor, proprietarul (deținătorul) forestier îi eliberează organizației (instituției) științifice un bilet silvic.

22. În sectoarele fondului forestier, în care este autorizată efectuarea lucrărilor de cercetare științifică, proprietarul forestier poate limita sau interzice folosințele silvice efectuate de alte întreprinderi, instituții, organizații, precum și de cetățeni, dacă activitatea lor este incompatibilă cu metodologia și scopurile cercetărilor științifice.

23. La amplasarea pe teritoriul fondului forestier a suprafețelor de probă permanente, destinate cercetărilor științifice de lungă durată, aceste obiecte se vor transmite pe bază de act

proprietarului forestier sub pază. Toate lucrările planificate de proprietarul forestier pe teritoriul acestor suprafețe de probă vor fi coordonate cu organizația (instituția) științifică.

24. Cercetările științifice se vor desfășura pe terenurile fondului forestier fără a se afecta echilibrul și stabilitatea ecologică în arboretele limitrofe suprafețelor de probă.

25. Persoanele fizice și juridice, care au prejudiciat integritatea ecosistemelor forestiere în cadrul efectuării lucrărilor de cercetare științifică, sînt lipsite de dreptul de a continua aceste cercetări, urmînd să fie trase la răspunderea prevăzută de legislația în vigoare.

IV. Dispoziții finale

26. Pentru încălcarea prevederilor prezentului Regulament persoanele fizice și juridice poartă răspunderea stabilită de legislația în vigoare.